

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Muntean Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 22.04.2013 – 11.11.2013 (prima instanță);

2. 29.01.2014 – 15.04.2015

05.06.2017 – 25.10.2017 (instanța de apel);

3. 03.03.2017 – 11.04.2017

23.01.2018 – 14.03.2018 (instanța de recurs).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013, Muntean Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Mîndrescu Marina a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Muntean Alexandru, *de către organul de urmărire penală, a fost învinuit* în faptul că la 08.03.2013, aproximativ la ora 00:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegere de chei, a pătruns în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX, de unde pe ascuns a sustras: o coroană din aur cu masa de 2,5 grame în sumă de 2000 lei; un diamant în formă de pătrat în sumă de 3940 lei; un diamant în formă de marchiz în sumă de 2700 lei; un diamant în formă de marchiz în sumă de 1230 lei; 9 diamante în formă de cerc în sumă totală de 4980 lei; 7 diamante în formă de cerc în sumă totală de 2090 lei; o piatră prețioasă „aquamarin” în sumă de 1845 lei; o monedă din aur datată din 1898, cu masa de 4,3 grame în sumă de 3300 lei; un lănțișor din aur, cu forma unei împletituri cu masa de 44,6 grame în sumă de 20070 lei; 8 inele din aur cu forma rotundă cu masa totală de 48 grame, în sumă de 17800 lei; plăci din aur cu masa de 20 grame în sumă de 7500 lei; aur cu proba de 995 cu masa de 5 grame în sumă de 3380 lei, cauzându-i părții vătămate Mîndrescu Marina o daună materială în proporții mari, în valoare totală de 70835 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Muntean Alexandru au fost încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, cu următorii indici calificativi – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat că prima instanță eronat a apreciat probele, astfel pripit concluzionând că nu a fost demonstrat că anume Muntean Alexandru a sustras bunurile părții vătămate. În opinia apelantului, prima instanță neîntemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate și ale martorilor acuzării, punând la baza sentinței de achitare versiunea inculpatului, precum că nu este vinovat și că pietrele și aurul topit i-au fost înmânate de o persoană necunoscută, ignorând faptul că inculpatul avea cheile de la apartamentul de unde au fost sustrate bunurile de preț și cunoștea că partea vătămată nu va fi acasă. Suplimentar, apelantul a invocat că prima instanță nu a apreciat persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru furt.

3.2. Avocatul Vișnevschi Nicolai în numele părții vătămate Mîndrescu Marina, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, iar acțiunea civilă înaintată în cauză să fie admisă integral.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat că prima instanță a ignorat faptul că inculpatul cunoștea că partea vătămată avea bijuterii și aceasta va lipsi de acasă, iar dânsul avea cheile de la locuința ei. Suplimentar, apelantul a invocat că inculpatul a restituit parțial prejudiciul material, și anume în sumă de 17435 lei, urmând să restituie și suma de 54000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Muntean Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, cu încasarea de la Muntean Alexandru în beneficiul lui Mîndrescu Marina a sumei de 54000 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 1200 lei cu titlu de prejudiciu moral.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel **a constatat** că Muntean Alexandru, la 08.03.2013, aproximativ la ora 00:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegere de chei, a pătruns în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX, de unde pe ascuns a sustras: o coroană din aur cu masa de 2,5 grame în sumă de 2000 lei; un diamant în formă de pătrat în sumă de 3940 lei; un diamant în formă de marchiz în sumă de 2700 lei; un diamant în formă de marchiz în sumă de 1230 lei; 9 diamante în formă de cerc în sumă totală de 4980 lei; 7 diamante în formă de cerc în sumă totală de 2090 lei; o piatră prețioasă „aquamarin” în sumă de 1845 lei; o monedă din aur datată din 1898, cu masa de 4,3 grame în sumă de 3300 lei; un lăntișor din aur, cu forma unei împletituri cu masa de 44,6 grame în sumă de 20070 lei; 8 inele din aur cu forma rotundă cu masa totală de 48 grame, în sumă de 17800 lei; plăci din aur cu masa de 20 grame în sumă de 7500 lei; aur cu proba de 995 cu masa de 5 grame în sumă de 3380 lei, cauzându-i părții vătămate Mîndrescu Marina o daună materială în proporții mari, în valoare totală de 70835 lei.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului, care nu a fost recunoscută de ultimul, a fost dovedită prin probele verificate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, și anume prin declarațiile părții vătămate M. Mîndrescu, ale martorilor M. Milcev,

A. Savateev, E. Danilova, A. Cojevnicova, cât și prin actele cauzei - procesele-verbale de sesizare din 09.03.2013, de cercetare la fața locului - ap. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX din 09.03.2013, de ridicare a pietrelor prețioase, având dimensiuni distincte și culori proprii, a unei bucăți de metal de dimensiunea 3x5 cm, de examinare a acestora și de recunoaștere a lor în calitate de corpuri delictive din 18.03.2013.

Instanța de apel a considerat că probele examinate, în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, deoarece conținutul acestora indică la faptul că anume inculpatul a sustras bunurile părții vătămate, cauzându-i daune în proporții mari, iar faptul nerecunoașterii vinovăției și declarațiile martorului E. Danilova, care a relatat că în perioada comiterii furtului inculpatul era la serviciu, nu constituie temei pentru achitarea lui, deoarece nu a fost prezentat carnetul de muncă al inculpatului ce ar confirma faptul angajării lui și deținerii funcției declarate, nefiind dovedit că inculpatul avea un salariu oficial. În acest context, instanța de apel a considerat relevante declarațiile inculpatului, care a menționat că cineva i-a aruncat un pachet în una din zilele când lucra în atelierul din pasajul subteran, circumstanță care confirmă că inculpatul lucra ziua și nu în perioada nopții, când a avut loc furtul.

Mai mult, instanța de apel a constatat că bunurile sustrate au fost returnate anume de către inculpat după ce a fost avertizat că va fi denunțat la poliție.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului se mai confirma și prin faptul că acesta, de comun cu obiectele returnate, a restituit și suma de 3000 dolari SUA în contul restituirii pagubei. Totodată, instanța de apel a constatat că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, lacătul ușii nu a fost forțat, fiind deschis cu cheia, iar conform declarațiilor părții vătămate, anterior în apartament a locuit inculpatul, lacătul nefiind înlocuit.

În prezența constatărilor expuse, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, ca fiind o metodă de autoapărare întru evitarea pedepsei penale.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a conchis că inculpatul poate fi reeducat doar în locuri privative de libertate, deoarece anterior a fost judecat pentru fapte analogice.

Instanța de apel a considerat că acțiunea civilă înaintată în cauză urmează a fi admisă parțial, cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Mîndrescu Marina a sumei de 54000 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 1200 lei cu titlu de prejudiciu moral.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- judecând apelurile și pronunțând o nouă hotărâre de condamnare conform învinuirii înaintate, instanța de apel și-a întemeiat soluția doar pe presupuneri, indicând fapte inexistente, și anume data și ora săvârșirii infracțiunii;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului restituirii unor bunuri părții vătămate și a sumei de 3000 dolari SUA în contul reparării prejudiciului;

- instanța de apel nu a demonstrat că a fost săvârșită anume infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, stabilind dauna materială în absența unei expertize merceologice, prin care să fie constatată valoarea bunurilor;

- cauza a fost examinată în lipsa sa, el fiind extrădat după pronunțarea deciziei;

- judecarea cauzei a avut loc fără participarea părții vătămate, iar instanța de apel, după sentința de achitare, l-a condamnat fără audierea pe viu a acesteia și a martorilor, astfel fiind încălcate drepturile sale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2017, recursul ordinar declarat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, judecând apelurile declarate în cauză, a casat sentința de achitare în privința inculpatului și, rejudecând cauza, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare a acestuia conform învinuirii înaintate, punând la baza condamnării inculpatului probele ce au stat la baza sentinței de achitare a acestuia, și anume declarațiile părții vătămate M. Mîndrescu și ale martorilor A. Savateev și E. Danilova, date în prima instanță, fără a-i audia pe viu, astfel nefiind respectate prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Suplimentar, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, contrar dispoziției art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, a descris în decizie declarațiile inculpatului date în prima instanță, pe care le-a apreciat critic, fără a le cerceta și a le consemna în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Totodată, instanța de recurs a constatat că instanța de apel a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată fără a se pronunța clar asupra cuantumului prejudiciului care nu a fost reparat, punând la bază declarațiile martorului M. Milcev date în instanța de apel, fără a ține cont de declarațiile acestuia date în prima instanță, sub jurământ, în prezența inculpatului, prin care a relatat că o parte din bunuri au fost restituite, inclusiv a primit și bani în sumă de 3000 dolari SUA în contul reparării prejudiciului.

Mai mult, instanța de recurs a atestat o eroare în decizia instanței de apel, în care greșit s-a indicat admiterea apelului declarat de partea vătămată Mîndrescu Marina, or apelul a fost declarat de avocatul Vișnevschi Nicolai în numele primei.

În prezența constatărilor efectuate, instanța de recurs a conchis că instanța de apel, la rândul său, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (2) și 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a admis erori judiciare soldate cu adoptarea unei soluții pripite. Având în vedere că erorile de drept depistate nu puteau fi corectate la etapa judecării recursului ordinar, instanța de recurs a conchis că decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

La rejudecarea apelurilor, instanței de apel i-a fost indicat să înlăture erorile depistate, să țină seama de împrejurările care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de constatările ce urmează a fi făcute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, pronunțată integral la 22 noiembrie 2017, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, justificat a constatat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar demonstra că fapta imputată lui Muntean Alexandru a

fost comisă anume de el, or probele administrate sunt insuficiente pentru dovedirea vinovăției inculpatului, cu atât mai mult că organul de urmărire penală a admis omisiuni în activitatea sa, circumstanțe care, în ansamblu, impun soluția menținerii sentinței de achitare în privința inculpatului.

Întru elucidarea poziției sale, instanța de apel a constatat că organul de urmărire penală, a pus la baza învinuirii înaintate lui Muntean Alexandru mai multe probe, printre care și declarațiile părții vătămate Mîndrescu Marina, credibilitatea căroră urma a fi pusă la îndoială, din considerentul că aceste relatări se contrazic cu celelalte probe administrate.

În viziunea instanței de apel nu putea fi admis motivul invocat de procuror, precum că faptul plecării lui Mîndrescu Marina la o serbare, în seara când s-a comis furtul, era cunoscut doar de inculpat, din considerentul că acesta a fost în ospetie la partea vătămată. În acest context, instanța de apel a apreciat această invocare drept o presupunere, care nu a fost verificată cu strictețe de către organul de urmărire penală, în situația în care sustragerea putea fi comisă și de către alte persoane.

În același context, instanța de apel a relevat că nu au fost probate nici alegațiile părții vătămate, precum că inculpatul ar fi avut chei de la apartamentul în care locuia ea și concubinul Milcev Maxim, or faptul dat de asemenea nu a fost demonstrat prin careva date concrete și verosimile. Și în legătură cu această circumstanță, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală de asemenea nu a efectuat acțiuni concrete în vederea elucidării circumstanței date și stabilirii dacă Muntean Alexandru ar fi avut sau nu chei pentru a intra în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX.

Astfel, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală, pornind de la obligațiunile și atribuțiile sale funcționale, urma să efectueze acțiuni procesuale de ridicare a urmelor papilare, cât și efectuarea după caz a unei expertize în vederea stabilirii faptului dacă Muntean Alexandru a pătruns în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX, dar și aprecierii posibilității dacă acesta putea pătrunde în imobil.

Instanța de apel a ținut să reitereze că atât declarațiile părții vătămate, cât și ale martorului Milcev Maxim urmează a fi apreciate critic și în contextul în care inculpatul a indicat că la data de 08 martie 2013 s-a aflat la serviciu, iar în susținerea versiunii date servesc mai multe probe, inclusiv contractul individual de muncă din 01.10.2012, din care rezultă că inculpatul a fost angajat în calitate de paznic la SC XXXXX SRL (f.d. 158-161, vol. I), iar potrivit tabelului de evidență a timpului lucrat de către angajații SC XXXXX SRL în perioada 05.03.2013 - 10.03.2013, inculpatul s-a aflat la serviciu (f.d. 162-168, vol. I).

Astfel, argumentele invocate de către partea acuzării au fost apreciate drept neîntemeiate de către instanța de apel, în situația în care organul de urmărire penală nu a verificat și alte versiuni și nu a stabilit cu exactitate caracterul confirmator al relatărilor părții vătămate, care a declarat că îl bănuiește de comiterea infracțiunii anume pe Muntean Alexandru și că acesta ar fi fost văzut în preajma blocului locativ unde locuiește, de vreme ce martorul Savateev Alexandr a indicat cu claritate că împreună cu Muntean Alexandru și alți cunoscuți, la data de 07.03.2013, seara, au servit bere, după care s-au despărțit, iar ulterior, aproximativ la ora 23:00, când a ieșit din casă să se întâlnească cu prietena sa, a văzut-o pe fosta prietenă a inculpatului, care stătea lângă terenul de joacă pentru copii, cu fața spre scara blocului și i s-a părut straniu că ea nu s-a salutat. Suplimentar, martorul Savateev Alexandr a indicat că nu l-a văzut pe inculpat acolo, iar ulterior, întrebându-l ce făcea prietena sa în fața blocului, ultimul a răspuns că nu cunoaște.

În legătură cu aceste circumstanțe, instanța de apel a menționat că prin ordonanța procurorului în Procuratura Botanică, mun. Chișinău, Ina Mahu, din data de 29 martie 2013, XXXXX a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal (f.d. 61, vol. I) și, prin altă ordonanță adoptată în aceeași zi, a fost scoasă de sub urmărire penală pe motiv că în acțiunile ei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal (f.d. 67-79, vol. I).

Astfel, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală, deși a verificat posibilitatea comiterii infracțiunii de către alte persoane, a făcut acest lucru superficial și formal, în sensul dat lipsind acțiuni concrete și clare care să determine posibilitatea implicării în sustragere a altei persoane.

Instanța de apel a respins invocarea părții vătămate privind faptul că o înscrisoare audio a unei discuții, la care au participat inculpatul, martorul Milcev Maxim și altă persoană, efectuată cu autorizarea ofițerilor de urmărire penală, a dispărut din dosar din motive necunoscute, considerând această afirmație declarativă, neprobată în nici un fel, fiind relevant că în cursul urmăririi penale, contrar afirmațiilor apelantei, nu a fost dispusă nicio măsură specială de investigație.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele părții vătămate, prin care se susținea că organul de urmărire penală a ridicat amprente digitale, iar din dosar a dispărut raportul de expertiză, or s-a constatat că materialele cauzei nu conțin niciun act procesual ce ar confirma ridicarea de la fața locului a careva amprente digitale, cu atât mai mult lipsind o ordonanță privind dispunerea efectuării a careva expertiză.

În această ordine de idei, instanța de apel a ținut să evidențieze că prima instanță just a constatat că fapta infracțională nu a fost comisă de către Muntean Alexandru, în susținerea concluziei date venind și declarațiile martorului Danilova E., care a indicat că Muntean Alexandru a activat la SC XXXXX SRL. Conform registrului întreprinderii, Muntean Alexandru a lucrat la 05 martie 2013 și 06 martie 2013, iar la data de 07 martie 2013, paznicul Brănești Ion a venit la serviciu în stare de ebrietate, fapt pentru care a fost înlăturat de la lucru, fiind telefonat Muntean Alexandru, care s-a prezentat la serviciu la ora 20:45 și acesta a lucrat și în intervalul de timp între 08 martie 2013 și 10 martie 2013, ulterior la serviciu venind Brănești Ion.

Instanța de apel a considerat că declarațiile martorului Milcev Maxim nu pot fi apreciate drept veridice, or acesta nu a fost audiat pe viu din motivul aflării peste hotarele Republicii Moldova. Totodată, instanța de apel a ținut să specifice că declarațiile lui Milcev Maxim, care a indicat că Muntean Alexandru i-a transmis o sacoșă cu pietre prețioase, 10 grame de aur și 3000 dolari SUA, sunt lipsite de date confirmative privind suma nominalizată și vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate, care a infirmat primirea de către Milcev Maxim a sumei de 3000 dolari SUA.

De asemenea, instanța de apel a constatat că conform procesului-verbal de ridicare din 18.03.2013, de la Milcev Maxim au fost ridicate diferite pietre cu dimensiuni distincte și culori proprii, o bucată de metal cu dimensiunile 3x5 cm (f.d. 20-21, vol. I), însă organul de urmărire penală nu a identificat sursa dobândirii bunurilor, iar faptul că acestea au fost ridicate de la Milcev Maxim nu denotă că anume ele sunt bunurile sustrate și că aceste bunuri au fost restituite martorului anume de către inculpat.

În contextul celor expuse, instanța de apel a statuat asupra netemeinicii afirmațiilor procurorului, care critica poziția primei instanțe de apreciere critică a declarațiilor martorului Milcev Maxim, care la rândul său a comunicat că după sustragere, îndată ce l-a avertizat pe

Muntean Alexandru că îl v-a denunța la poliție, a primit de la ultimul o sacoșă cu pietre prețioase și aur, care era topit, or aceste declarații sunt îndreptate spre învinuirea lui Muntean Alexandru în săvârșirea unei fapte bazate doar pe presupuneri.

Referindu-se la declarațiile părții vătămate și ale martorului Milcev Maxim sub aspectul restituirii prejudiciului cauzat, instanța de apel le-a apreciat drept subiective și date cu scopul de a obține condamnarea lui Muntean Alexandru, în prezența pasivității organului de urmărire penală, care nu a administrat probe ce să confirme versiunea primilor.

Instanța de apel a considerat că nu putea fi admis nici argumentul procurorului, prin care se susținea că martorul Savateev Alexandr a dat declarații în instanță după ce inculpatul a fost eliberat din arest preventiv, astfel exprimând părerea că furtul ar fi fost comis de către prietena inculpatului, or prin ordonanța procurorului în Procuratura Botanică, mun. Chișinău, Ina Mahu, din data de 29 martie 2013, XXXXX a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal (f.d. 61, vol. I) și, prin altă ordonanță adoptată în aceeași zi, a fost scoasă de sub urmărire penală pe motiv că în acțiunile ei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal (f.d. 67-79, vol. I).

Instanța de apel a apreciat critic și referirea părții acuzării la conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului, în care s-a consemnat că lacătul de la ușa de intrare nu prezintă urme de forțare. În acest sens, instanța de apel a reținut că partea vătămată și martorul Milcev Maxim au declarat că inculpatul ar fi putut să dețină o cheie de la apartament, deoarece a locuit anterior, iar lacătul nu a fost înlocuit. În opinia instanței de apel, faptul că inculpatul ar fi locuit în acel apartament anterior, nu denotă implicarea acestuia în comiterea infracțiunii, această versiune fiind bazată pe presupuneri formale și convenționale, venind în contradicție cu prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, conform cărora *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.*

Instanța de apel a apreciat critic și argumentul procurorului, prin care se susținea că inculpatul practică activitate de giuvaier, fapt recunoscut de ultimul, circumstanță care în viziunea apelantului demonstra vinovăția inculpatului. În viziunea instanței de apel, faptul că inculpatul practică activitatea de giuvaier, deși prezintă un dubiu în acest caz, nu a fost susținut de probe ce ar adevăra că inculpatul, în activitatea sa, ar fi folosit anume bunurile și obiectele pretinse a fi sustrate de către el din apartamentul părții vătămate.

Instanța de apel a respins și argumentul invocat de către procuror precum că Muntean Alexandru, fiind în situația să dea declarații în prezența părții vătămate, a recunoscut faptul că a știut de la ea că pleacă la nuntă în noaptea de 07 spre 08 martie 2013, acest argument fiind bazat doar pe presupuneri, fără prezentarea de probe pertinente și concludente. În opinia instanței de apel, chiar dacă inculpatul cunoștea despre faptul că partea vătămată nu se afla acasă, acest fapt nu impune o concluzie de vinovăție.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind lipsită de credibilitate versiunea înaintată de partea acuzării, și anume că Muntean Alexandru ar fi primit de la un necunoscut un pachet cu pietre prețioase, care nu i-a comunicat nimic, iar inculpatul imediat și-a dat seama că anume acestea sunt bunurile părții vătămate, totodată fiind nejustificată versiunea că inculpatului, în timp ce lucra în atelierul din pasajul subteran, cineva i-ar fi aruncat prin oberliht un pachet cu bijuterii și aur topit. În opinia instanței de apel, aceste versiuni nu pot constitui temei de a constata vinovăția inculpatului, argumentele părții acuzării fiind bazate pe declarațiile părții vătămate și ale concubinului acesteia, persoane cointeresate în vederea atingerii scopului condamnării lui Muntean Alexandru.

Suplimentar, instanța de apel a respins solicitarea procurorului privind aprecierea critică a declarațiilor martorului Danilova Elena, care este proprietarul gheretei din pasajul subteran în care se practică giuvaergia, de vreme ce martorul dat a fost audiat sub jurământ, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru declarații false, mai mult ca atât martorul dat a confirmat cele indicate de către inculpat, și anume că acesta se afla la serviciu în seara comiterii infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că urmează a fi respins și argumentul procurorului, precum că martorul Danilova Elena a prezentat mai multe acte semnate de ea, prin care venea să confirme că inculpatul ar fi muncit ca paznic la firma ei, prezentând contractul de angajare, tabele, etc., neconvingătoare din motivul neprezentării dovezilor că inculpatul dispunea de un salariu conform funcției, care să fie impozitat la Inspectoratul Fiscal. În acest context, instanța de apel a reținut că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, fiind cert că legiuitorul a pus anume în sarcina organului de urmărire penală obligațiunea de a administra probe în susținerea unei acuzații și nicidecum în sarcina persoanei acuzate, lucru pe care procurorul în acest caz nu l-a făcut, criticând în mod subiectiv probele și actele prezentate în apărarea inculpatului, fără a prezenta alte probe ce le-ar combate.

Astfel, instanța de apel a reținut că martorul Danilova Elena, în calitate de administrator al unui agent economic, a prezentat actele și contractul de muncă cu Muntean Alexandru, acte care de altfel au fost prezentate și organelor de resort în acest sens, însă în procesul penal instanța nu are atribuția de a verifica veridicitatea și corectitudinea activității entităților economice, care obțin o calitate și prezintă careva acte sub răspunderea proprie. În acest sens, în cazul în care procurorul considera dubioase careva acte, el deținea suficiente pârghii de a prezenta alte probe ce le-ar combate și care să confirme pretinsul fapt că inculpatul sau martorul Danilova Elena au depus declarații false.

Instanța de apel a considerat că nu poate fi admis nici motivul invocat de către avocatul Vișnevschi Nicolai, precum că prima instanță a pronunțat o sentință de achitare neîntemeiată și nu a ținut cont de faptul că anume inculpatul a comis sustragerea de la partea vătămată, cauzându-i un prejudiciu material în sumă de 54000 lei, iar vina inculpatului se dovedește pe deplin prin materialele cauzei penale, prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor, iar declarațiile martorului Danilova Elena urmează a fi apreciate critic, deoarece ea este mama unui prieten al inculpatului. Instanța de apel a constatat că în combaterea argumentelor avocatului vine faptul că Danilova Elena a depus declarații sub jurământ, fiind avertizată de răspunderea penală ce o poartă pentru depunerea de declarații false, în temeiul art. 312 Cod penal, totodată nefiind prezentate careva date care să confirme invocările apelantului, și anume că Danilova Elena este mama prietenului inculpatului.

Instanța de apel a considerat că nu poate servi temei pentru condamnarea inculpatului nici faptul că acesta ar fi știut că în apartamentul părții vătămate se aflau bunuri din aur și alte pietre scumpe, or inculpatul nici nu a negat acest fapt, iar argumentele invocate de avocat sub acest aspect constituie doar presupuneri și bănuieli nefondate.

În ansamblul circumstanțelor reținute, instanța de apel a considerat că în cauză urma a fi realizată excluderea tuturor dubiilor ce ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, lucru care însă nu s-a făcut, or organul de urmărire penală nu a efectuat acțiuni procesuale care ar duce la formularea unei învinuiri argumentate. În acest sens, instanța de apel a reținut că procurorul nu este în drept să înainteze instanței de judecată o cauză penală și o învinuire axată în total pe presupunerile și declarațiile părții vătămate, cât și ale unui martor, care au un interes sporit în vederea condamnării persoanei, or alegațiile acestora privind restituirea

parțială a prejudiciului de către Muntean Alexandru urmează a fi apreciate doar ca o metodă de ascundere a unor omisiuni și inacțiuni ale organului de urmărire penală.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat critic invocarea procurorului, conform căreia în cazul infracțiunii de furt nicio persoană și nicio probă nu va indica concret la persoană vinovată de comiterea infracțiunii, or anume organul de urmărire penală are atribuția și obligația de a sprijini prin alte probe administrate declarațiile părții vătămate, dar și de a îndeplini acțiuni concrete și clare în vederea identificării și stabilirii adevărului în cauză.

În acest context, instanța de apel a conchis că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce să demonstreze incontestabil că fapta infracțională a fost comisă anume de către Muntean Alexandru, or învinuirea adusă acestuia este bazată doar pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare.

Suplimentar celor constatate privind nevinovăția inculpatului, instanța de apel a reținut că procurorul, pe parcursul judecării apelurilor, nu a reușit să asigure prezența tuturor martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești în prima instanță, astfel că nu a fost asigurată prezența martorului Milcev Maxim, care potrivit datelor se află în afara hotarelor Republicii Moldova, totodată nefiind asigurată prezența martorului Danilova Elena, pentru a fi audiată din nou în instanța de apel. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată acuzatorul de stat a susținut toate probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate pe dubii, fără a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul cauzei penale și ar permite după caz reaprecierea probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

Instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe, de respingere a acțiunii civile înaintate în cauză, care este conformă prevederilor art. 387 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căreia „*în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat*”.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, după la 30 noiembrie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea totală a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele:

- declarațiile inculpatului conțin divergențe, care nu au fost înlăturate și apreciate în mod corespunzător de către instanțele de judecată;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului, iar instanța de apel neîntemeiat a respins toate afirmațiile apelanților, ignorând declarațiile părții vătămate, ale martorilor și alte mijloace de probă și apreciind cu prioritate declarațiile mincinoase ale inculpatului și martorului Danilova Elena, care îi este rudă apropiată;

- instanța de apel nu s-a conformat explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor

penale în ordine de apel”, iar nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate de apelanți echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

9. Pe cauză nu a fost depusă referință.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin acestea se expune o critică asupra aprecierii probelor de către instanța de apel, care a menținut sentința de achitare adoptată în privința inculpatului, critică care în opinia recurentului este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că *instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.*

Din considerentele expuse, Colegiul penal respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile.

Sub aceste aspecte, Colegiul penal constată că argumentele invocate de recurent au fost pe deplin abordate la etapa judecării apelurilor, asupra lor fiind expuse concluzii relevante în decizia atacată, enunțate la pct. 7.1. al prezentei decizii, care nu necesită o reiterare din motivul temeiniciei și plenitudinii lor. În particular, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus pe larg asupra fiecărui aspect ce reieșea din declarațiile părții vătămate și ale martorului Milcev Maxim, statuând motivat asupra aprecierii critice a acestora și și-a argumentat pe deplin poziția în raport cu declarațiile inculpatului și ale martorului Danilova Elena.

În legătură cu acest fapt, Colegiul penal constată că temeiurile pentru recurs invocate în cerere, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri*, nu și-au găsit confirmare la examinarea prezentelor recursuri ordinare, din motiv că sunt invocate nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor care, după cum s-a menționat anterior, este

inadmisibilă la această etapă a procesului penal, totodată și reieșind din considerentul că constatările instanței de apel sunt susținute de o motivare corespunzătoare.

Suplimentar, Colegiul penal respinge afirmația procurorului privind încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului, acest temei pentru recurs fiind eronat invocat, or instanța de apel a menținut sentința de achitare a inculpatului. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul nu a invocat nici un motiv în susținerea existenței erorii nominalizate.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate în cerere nu și-au găsit confirmare, precum și din considerentul că celelalte argumente sunt inadmisibile, iar alte erori care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel nu s-au depistat, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Muntean Alexandru Mihail*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș